

Дрібненькі грушки



Олена Пчілка

Галя з мамою в садочку
Груші в кошичок збирає;
Себто – мама більш пильнує,
Доня ж – тільки помагає.
– Що ж ти, Галочко, минаєш?
Он же, бачиш, у травиці
Ще грушок зосталось зо три.
– То, матусенько, гнилиці!
– А оці дві онде, бачиш?
– То, мамусю, дуже дрібні!
Нащо нам грушки такі?
Та хіба ж такі ми бідні? –
Мама вмовкла та в травицю
Все пильненько поглядає,
Нахиляється й помалу
Груші в кошичок складає.
Літо любеє минуло!
Ох, недовго пробуває!
Десь лиха зима взялася,
Снігом землю укриває!..
Вже й Різдво якомсь надбігло,
Ось і Свят-вечір у хаті,
Всі клопочуться, радіють
І убогі, і багаті.
На столі і пиріжечки,
І кутя, й узвар укупці –
Все завдяки чи бабусі,
Чи матусеньці голубці!
Тож і Галя коло мами
Їсть узварець, поживає;
З'їла зо дві, зо три грушки
Та уголос і питає:
– Де таких, матусю, добрих
Грушечок оце достала?

– А се тії, – каже мама, –
Що в садочку ти минала!..